

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАС

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плъвенски Глас“ ще излиза всяка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всяка дума по 3 ст. за едно обнародование. На първа страница на дума по 10 ст. Нариси за обнародование обявления и други се предават въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращат до администрацията на вѣстника въ г. Плъвенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Рѣкописи се връщатъ, ако бѫдатъ платени. Обявленията на г. Приставатъ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

Симеонъ Ангеловъ Симеоновъ на именния си денъ, 1 Септември т. г. нѣма да приема посещения.

Извѣстявамъ, че продавамъ собствената си къща, находяща се въ „Вѣрбишката“ махала, при съсѣди: Никола Чобановъ, Рачо Пантолонджията и пакътъ съ дворъ 300 кв. метра.

Ив. Хр. Ширинковъ

ПРОДАВАМЪ ЕДНА КЪЩА I КВАРТАЛЪ № 381 И СТОКАТА ВЪ ДЮКЯНА № 375 И ЛОЗЯ.

2 - 4

Илия Ив. Донковъ

ОБЯВЛЕНИЕ

Чрѣзъ настоящето си съобщавамъ, че изданата отъ мене полица на Илия Петровъ отъ гр. Плъвенъ съ дата 10 Септември 1896 год., а съ падежъ 10 Септември 1898 год. платима въ гр. Плъвенъ съ подпись Xr. С. Куршумовъ, та ми е признатата, понеже тя е безпарична и като такава отказвамъ да я заплатихъ. Всѣко трето лице сѫдишъ на тая полица, че го считамъ за нея.

Плъвенъ, 1 Августъ 1898 год.

Xr. С. Куршумовъ 4—4

Плъвенъ, 30 Августъ 1898 год.

Изборитъ минжъхъ, нѣ озлобленето на опозицията не представа; то намира място и днес въ колонитъ на опозиционните вѣстници. Дѣйствително, такава загуба не се забравя: шамара е доста чувствителенъ. И съединението на опозиционните фракции не помогна. Чудно нѣщо наистина? Ако човѣкъ чете органитъ на всяка фракция, или партия го кажете, ще дойде непрѣмѣнно до заключението, че всяка отдѣлна опозиционна фракция има толкова много послѣдователи, щото едва ли не цѣлия народъ влизи въ нейниятъ съставъ. Радославовъ съ своитѣ „Народни Права“ всѣки денъ ни оповѣстява това; сѫщето нѣщо се каза двадесетъ пакти и въ конгресса на послѣдователите му, който стана минжлата есенъ въ София. И ще се съмнява ли нѣкой, че Радославовъ нѣмалъ партизани въ провинцията, когато има и протестъ вече, подписанъ отъ двадесетъ хиляди избиратели се отъ провинцията? Ами „Свобода“? Тя е довела Князъ, тя му е дала короната, тя е основала Династия въ България — (на колѣнѣ предъ нейните заслужили дѣйци (sic)) и да нѣма народа съ себѣ си, може ли да бѫде! И чудно нѣщо, наистина, инспираторитъ на този вѣстникъ не прави протестъ — ажеба защо ли? Защото иматъ народа задъ гърба си, за това ли? Не, а защото народа ги има вече задъ гърба си, защото ги предизира за минжлите имъ злодѣяния, за това нѣматъ смѣлостта на доблестния шефъ на сопаджийтъ да послѣдоватъ примѣра му, защото, не е скрито, че и тѣ гориѣтъ отъ нетърпѣніе по-скоро да се видѣтъ на министерските кресла. И следъ това, ако въ колонитъ на „Свобода“ и „Народни Права“ се лѣятъ горчиви слези, че на избирателите не била дадена възможностъ да упражнятъ по изборитъ своитѣ права; ако въ всѣки редъ се чете пълно разочарование въ способността на тоя народъ да ги доведе още единъ пакътъ на властъ, то е обяснимо. Пѣкъ и дивиза на тѣзи два органа е да прави капитълъ отъ всичко, да не пропущатъ нито най-малкия случай за атака срѣчу умразното тѣмъ правителство, което въпрѣки и протеста на огромната (!) либе-

рална партия, продължава съ сѫщото спокойствие и хладнокрѣвие да направлява сѫдбинитѣ на отечеството ни въ пакти на прогреса. Нѣ да се дава място на такива съобщения, които не съдѣржатъ въ себѣ си нито сънка отъ истина въ колонитъ на вѣстници, като: „България“ и „Прѣпорецъ“, това ни е неясно, защото тѣзи два вѣстника минаватъ за по-серизни отъ другите опозиционни органи. Да ли е това неволна грѣшка или не, ние не знаемъ, нѣ допушчамъ, че то се вѣрши, за да се удовлетвори каприза на извѣстни лица, които сѫчи турли за задача по-какъвто и да е начинъ да станатъ министри. За подтвърждение на това най ще укажемъ и на факти. В. „България“ дава място на една телеграмма отъ с. Николаево, Плѣвенска окolia, съ която извѣстния стамболисто-радославистъ Иванъ Майновъ съобщава, че избора за общински съвѣтници станжълъ съ трошение на джамове и чушене на глави отъ страна на партизанитѣ на народната партия. Да се дава място на телеграмми съ подобно съдѣржание, разбираме, нѣ ако достовѣрността имъ бѫде провѣрена. Може ли ни каза в. „България“, кой е трошилъ джамоветъ и кой е чупилъ глави? Партизанитѣ на народната партия ли, или извѣстията на стамболовщината? Въ настоящия случай, както и въ други „България“ става отзивъ на такива невѣрни донесенія, които убиватъ доброто имъ на безпристрастенъ органъ, което си е създала. Партизанитѣ на народната партия въ това село сѫчи болшинство и не е имало нужда да чупятъ прозорци и разбиватъ глави, за да спечелятъ избора. Този подвигъ е извѣршенъ отъ съмѣтъта на стамболовщината, която е научена на подобни разбойнически срѣдъ пладнѣ и която, като не се надѣва на себе си, понеже е една нула, за да развали избора, извѣршила е това нападение съ камъни на бюрото, като сѫчи нарапили и самия предсѣдателъ на бюрото. Въ колонитъ на „Прѣпорецъ“ се дава място на такива сѫщо невѣрни донесенія, които повече бихъ имали мястото си въ колонитъ на „Свобода“ или „Народни Права“. Тукъ се подвизава единъ пехливанинъ съ тѣмно минжло, на когото пластието е помогнало да бѫде секретаръ по за 6 мясеца въ двѣ общински управление, съ което си достойнство не може да се нахвали. И в. „Прѣпорецъ“ става отзивъ на неговите клѣвети, чрѣзъ които му се иска да стане мъженикъ на социалните си убѣждения, като не си прави даже и труда да провѣри истинността на съобщението. Най-послѣ, ако съ подобни случаи не си послужатъ, то съ какви други? Изборитъ се извѣршилъ, трѣба да се експлоатира добре удобния случай, дано се посигне нѣщичко, а па е много горчивъ, та лѣсно не се прѣгълтва.

Не е такова предназначенето на пресата, нѣ за съжаление, всички вѣстници, даже и по-серизните, не могатъ да се избавятъ отъ това си навикновение да експлоатиратъ невинни случаи и да си служатъ съ тѣхъ. Изборитъ минжъхъ и извадихъ на лице факта, че народа дава своето довѣрие на лицата отъ народната партия, а съ това заедно дава морална подкрепа на правителството на чено, на което съ достойнство стои Г-нъ Д-ръ К. Стоиловъ, поне това нѣка ги врѣзуми, и убѣди, че народа цѣни по дѣлата, а не по празни приказки.

Царско благодѣяніе.

Година 1898 ще бѫде ознаменова съ едно благодѣяніе, изходяще отъ тамъ, отъ гдѣто се пушатъ лжитѣ, които освѣтяватъ цѣлото славянство. Бѣлия царь, всѣмогжущи руски Импера-

Читалище „Съгласие“
Р. Плѣвенъ

торъ Николай II прѣзъ този мѣсяцъ е исказалъ своята миролюбива политика, поканилъ всички сили, да се спрѣ това прогресивно вхуруженіе, което толкова много истощава народитѣ, което толкова злѣ застрашава цѣлия свѣтъ. Царь Николай съ това съобщение прави една истинска чловѣколюбива постъпка, като истински християнинъ. Той е дѣйствителъ благодѣтель на народитѣ и, ако неговото слово бѫде послушано отъ силитѣ, той ще остане истински благодѣтель въ края на 19-ї вѣкъ. Какъвъ ще бѫде резултата, какъ ще погледатъ силитѣ, които сѫ се въоръжили отъ главата до пѣтия, настъ малко ни интересува, защото сме навикли вече на прогресивното вхуруженіе, но това, което ни най-много ни радва е обстоятелството, че цѣлия свѣтъ признава, че желанието, предложението на всемогжущи царь, е погледнато съ подобающето сериозно внимание. Колко ще бѫде щастливо човѣчество, ако се види единъ денъ малко освободено отъ постоянните заплашвания, колко ще е това човѣчество щастливо, ако се види отъ малко освободено отъ тѣжките и не по-силните задължения, които лежахъ на пѣщите му. Този актъ на чловѣколюбие Негово Императорско Величество Николай II сѫ изказва отъ височината на прѣстола си като истински православенъ християнинъ. Съ тази си постъпка, той прѣвърза още повече славянитѣ, които сѫ гладали и гледатъ въ неговото лице спасителя на поробените, огнетенитѣ. Днес има всѣкото право да го нарича благодѣтель. Баща му бѣше миротворецъ, дѣдо му освободителъ, а младия и мощнъ царь Николай благодѣтель. Ето и съобщението.

Дѣржавниятъ вѣстникъ обнародва слѣдующето съобщение, което министръ на външните работи, Графъ Мураевъ, е отправилъ на 12/24 того до представителите на всички дѣржави, както сѫ акредитирани въ Петербургъ: „поддѣржанието на общия миръ и възможното намаление на извѣнѣніето въоръжения, които сѫ единъ товаръ за всички народи, се явяватъ въ настоящето положение на цѣлия свѣтъ като идеалъ, къмъ който би трѣбвало да се стремятъ усилията на всички правителства. Человѣколюбивите и великудни взгледове на императора сѫ напълно съгласни съ това. Като е убѣденъ, че тази висока цѣль отговаря на най-сѫществените интереси и на законните желания на всички сили, императорското правителство мисли, че настоящиятъ моментъ е твърдѣ благоприятенъ, за да се търсятъ, посрѣдствомъ международни преговори, най-дѣйствителните срѣдства, за да се усигурятъ за всички народи благодѣяніята на дѣйствителъ и траенъ миръ и да се тури край на прогресивното развитие на настоящето въоръженіе. Прѣзъ течението на послѣдните двадесетъ години, поддѣржанието на мира е било поставено като цѣль на международната политика. Въ неговото име великиятъ дѣржави сѫ скучили по между си съюзи и за да гарантиратъ по-добре мира, тѣ сѫ развили военни сили до неизвѣстни до сега размѣри и ще продължаватъ още да ги увеличаватъ, безъ да останатъ прѣдъ никоя жертва. Всички тия усилия, обаче, не сѫ могли да достигнатъ благотворителните резултати на желаното умиротворение. Финансовите тегоби постоянно се увеличаватъ и досѧтъ общественото благосъстояние. По-вечето отъ интелектуалните и физическите сили на народитѣ, работата и капиталътъ, се отбиватъ отъ естественото имъ назначение и се употребяватъ безъ никаква полза. Столини милиони се употребяватъ за досѧнието на страшни разрушителни снареди, ко-

ито се считат днесъ за последната дума на науката, а съзначените утре да изгубятъ всичката стойност, вследствие на някоя ново откритие въ това поле. Економическите кризи, които се дължат повече на режима на крайните въоружения и постоянната опасност, която произлиза отъ това натрупване на военен материал, преобразуватъ въоружания миръ въ една грамадна тежест, която народитъ все по-малко могътъ да понасятъ. Явно става, че ако това положение се продължи, то фатално ще доведе сблъскването, което искатъ да избегнатъ и ужаситъ, на което ни правятъ да треперемъ отъ сега. Всичката човешка мисъл тръбва да се устрѣми, да се тури единъ край на тъзи непрестанни въоружения и да се намѣрятъ срѣдства за избѣгването на опасностите, които застрашаватъ цѣлия свѣтъ. Най-върховна длъжност на всичките правителства е да се проникнатъ отъ тия чувства. Него-во Величотво заповѣда да се предложи на всичките правителства, които съзакредитирани предъ императорския дворъ, събранието на една конференция, която съзиждането помошъ, ще бѫде щастливо предизвикано за начинащето столетие. Тя би съединила въ единъ мощенъ спонъ усилията на всичките държави, които искренно се стараятъ да помогнатъ за побѣдата на великата идея, за универсалния миръ надъ елементните на смущенията и размириците. Тя би уягчила същевременно съгласието имъ чрезъ тържествено освѣщение на принципите на справедливостта и на правото, на които се основаватъ сигурността на държавите и благосъстоянието на народите“.

МѢСТИ НОВИНИ

Прѣзъ тъзи дни бѣхме слушатели на нѣколко дѣла, възбудени отъ духовната власть срѣщу селяни въ незаконно съжителство. Отъ разните обяснения, които обвинените даваха предъ ми-ровия съдия, ние можихме да заключимъ, че морала, съ която нашия селенинъ се е отличавалъ, много скоро почна да изчезва. Въ селото Дисевица има нѣколко случаи, които продължаватъ да съжителстватъ, ако и да се отложватъ отъ власть. Друго нѣщо, което много ло-ше впечатление направи, съ показанията на единъ отъ обвиняемите, който рассказалъ предъ съдията, че за да се не ожени за приведената си незакона жена, причината бѣлъ свѣщъ Методий отъ с. Крушовица, който му искалъ 50 лева за вѣнчано. Това едно незаконно искане на духовното лице, което благодарение на това му незаконие съжителство е станалъ причина щото само въ село Дисевица да има нѣколко души, които живѣятъ не вѣнчани съ години, нѣкой отъ които вече иматъ незаконородени дѣца, само отъ чрезъ мерното искане пари отъ Поща. Ние вѣрваме, че тъзи селяни съ похарчили 20 пъти повече за вино и ракия, отъ колкото да се намѣрили нѣколко десетки лева за духовната власть. Послѣд-

ната слѣдва и е длъжна да издири истината причина на размножаване на тъзи незаконни съжителства. Селските попове не съз оставени само да тълстятъ и да правятъ пари за брички а да опитватъ селското население къмъ благочестивъ семѣнъ животъ.

— На 20 т. м. около 4-5 часа е станжало съблъскване съ треновете по новостроената се железнопътна линия Романъ — Плѣвенъ Случката е била така: между селото Телишъ и мѣстността „Хумата“ министъра Яни Айванидиса, който управлява машината № 13 отивалъ съ пълни вагони къмъ селото Червени-Брѣгъ съ заповѣдъ да чака при с. Телишъ, за да се разминчатъ съ тая машина, която празна се връща къмъ р. Витъ, подъ управлението на министъра Димитъръ Николаевъ. Айванидисъ, като чакалъ при с. Телишъ около 1 часъ, до като пристигне машината отъ Черв. Брѣгъ, съмнилъ се да не би съ машината на Николаевъ да се е случило нѣкакво нещастие, далъ пари на машината и настъпилъ къмъ Черв. Брѣгъ. Между мѣстността Хумата и Телишъ има единъ голѣмъ завой и дѣлбокъ траншей, каквито и сигнали да съ давани отъ страна и на двамата министри не било възможно да се чуятъ. Единъ селенинъ, който въ това време съ намиралъ тамъ, казалъ на министъра Айванидисъ, че другата машина идеше, до като последният даде контра пари и възвръти машината, трепътъ идящъ отъ Черв. Брѣгъ съ пълни пари при самия завой се срѣща съ този на Айванидиса и става силно сблъскване, отъ което съ пострадали министъра Николаевъ, огнира Атанасъ Димитровъ и самата машина. Болниятъ съ на тѣчение въ тукашната болница и се има надѣждъ за оздравяванието имъ.

— Въ миниатюрни брой на вѣстника съ бѣхме напомнили за дохажданието на г-на Д-ръ П. Минчовицъ въ градътъ ни по устройване клонъ на Българското Дружество отъ „Червени Крѣстъ“. На 19-и того по покана на Д-ра П. Минчовица и г-на градския кметъ, бѣше свикано въ салона на дружеството „Съгласие“ едно събрание отъ Плѣвенски граждани за горната цѣль. Предъ събранието г-нъ Д-ръ Минчовицъ държа една рѣчъ, въ която обясняваше назначението на „Черв. Крѣстъ“, както и историята на основанието на първото въ свѣта дружество отъ „Червени Крѣстъ“ въ Жинева, а така също и на българското въ София. При това той представи на събранието и слабата подготовка и организация на това наше дружество въ време на Сръбско-Българската война, като посочи на печалното положение на много български ранени войници, които съ изджихвали, безъ да имъ се даде първа медицинска помощъ. Слѣдътъ това като напомни за човѣколюбивата цѣль, която, такова едно дружество има и като дададе, че българското дружество отъ „Черв. Крѣстъ“ въ България има за цѣль да помага и въ случай на други бѣди и нещастия напр. пожаръ, наводнение и пр. и като апелира къмъ патриотизма на Плѣвенския граждани, той покани събранието

— А, това е Степаниха?! като се взираше, каза Васка.

— Пѣкъ и азъ да съмъ, какво те е тебе?

— Нищо любопитно, е Вижда се, че отъ Ваземскъ ти испѣхъ. Дали че хъгла не ти се понрави, или че стана позната на кръчмите сънка? И Васка се закъкоти силно.

Много чудо прѣнесе ли?

— Не повече отъ твоето, отвѣрина бабичката, като забѣри нѣщо като подъ носъ, заговори си нѣщо подъ носъ и младата дѣвица.

— И Наташка е туха; вижда се, че за добритъ работи съ ви прогонили! Помниш ли въ Ваземскъ златната игла, която донесе? а Николка ѹвѣзе въ рѣка да ѹвѣзе и избѣга съ нея. Момичето плака, плака, нѣ не посмѣя да се оплачи—зашто опашката бѣше оцапана. чия бѣше иглата? въпросъ, отгѣ ѹвѣзе—другъ А пѣкъ Николка два дена гуля съ нея.

Завѣде се прѣниря, бабичката напомняше на Васка за разните мошеничества, говорѣше му за нѣкакви сътъни работи, за които и наказанието е малко.

— Плюй на нея, наченъ ласкато Агафия, по добрѣ да поговоримъ, догдѣто сме сами. Да отидемъ въ коридора.

И тримата отидоха въ коридора, за да не ги чуе нѣкой.

Тукъ Авдотия пакъ каза сѫщата история, която по-рано бѣше рассказала и на Агафия.

— Само видишъ ли, добави тя—дадохъ му да види портрета на изгубеното момиченце; и то така му се понрави, че просто се сѣди въ него. Каза, ако съмъ това момиченце ми доведете, ѹе прибавя още триста!

Васка отъ удоволствие си потри ръцѣ и удали съ цѣлата си дланъ по гърба на Агафия.

— Върви! викна той,—само като ѹвѣзе, и

шилъ се да се запишатъ за членове на „Плѣвенския Клонъ“. Записахъ се 31 душъ членове, които съ тайно гласоподаване си избраха настоятелство отъ 6 душъ. Избраните са: г. г. Д-ръ Друмевъ, Д-ръ Жиковъ, Д. Желѣзаровъ, Д. Стоянъ и Т. Цвѣтковъ, които пакъ въ едно-своето събрание ѹе избератъ предсѣдателъ, подпрѣдсѣдателъ и дѣловодителъ-ковчежникъ.

— Въ града отъ нѣколко време насамъ се събърятъ всички гнилобитни здания нагорѣ къмъ шамѣтника, а така също и въ растата всичките малки и повалени дюкенчета съ вече съборени. Въ скоро време главната улица ѹе бѫде расчистена отъ всичките гнилобитни дюкенчета и разширочена. Намѣсто развалените стари дюкени се построихъ нѣколко нови и улицата доби другъ изгледъ. Тъзи дюкени отъ по-рано бѣхъ причината, гдѣто и тази част не се постила съ калдаръмъ. Събарянието на тия дюкени бѣше наложено и Общинското Управление направи много добрѣ, гдѣто съ време взе мѣрки за расчистяването на улицата, за да може идущата пролѣтъ съ време да се постели и тази част отъ главната улица съ калдаръмъ, и се свърже съ долната част отъ читалището къмъ съръ-пазаръ и отъ шадарвана къмъ горни Плѣвенъ.

— Уличата, която води началото си при домътъ на г-на Д. Желѣзаровъ и свършила при джамията, която се намѣрва срѣчу училището „Мария Луиза“ се вече постила съ калдаръмъ. Въ този случай Кметството прави едно благодеяние на цѣлъ кварталъ, дѣцата на които се оттърватъ да газатъ калъ до колѣнѣ въ лоше време. Не ѹе бѫде злѣ, ако се развали и гробницата, която се намѣрва задъ джамията и прѣпрѣчва пътя.

— Миналата недѣля г. Хр. Данailовъ, Гр. Кметъ заминъ по службени дѣла за София.

— Завчера бѣше дошелъ г. Скселовъ Нар. Прѣдст. въ градътъ ни, слѣдъ като преношува и заминъ обратно за София.

— Г. Икономовъ Окол. Начал. заминъ за Дрѣново въ отпускъ.

№ 1036/в.

ВЪТРЪШЕНЪ ОДѢЛЪ.

— Грѣнчарско изложение. На 15-и и 16-и того е имало въ г. Шуменъ изложение на грѣнчарски издѣлия, които съ работени отъ грѣнчарите въ г. Ески Джумая и то подъ рѣководството на единъ пажуещъ учителъ..

— По еснафството. Русен. Фин. Началникъ е съставилъ слѣдующите еснафства: 1) кројачество съ абаджийство, 2) обущарство съ напукчийство, 3) дюлгерство съ каменарство и зидарство, 4) столарство съ стругарство и рѣзбарство и 5) хлѣбарство

— Нова банка въ София. На 12-и того въ канцеларията на Д. Грекова, адвокатъ се е учрѣдило въ София подъ името

мене ѹе ме потеглихъ въ участъка и отъ тамъ заключихъ въ тюрмата: отъ гдѣ съмъ ѹвѣзъ?

Авдотия истрѣнихъ.

— Никой нѣма да узнае. Знай, че ѹомъ ѹвѣзъ и прѣстави на купувача и той виднага ѹе заминъ за роднъи си край.

— А парите?

— Азъ ѹе ги донесъ тогава.

— Хубаво, да се хвалемъ.

И той съ засилване удари своята рѣка въ рѣката на Авдотия.

— Извѣстно е вече, че заедно ѹе търгуваме и ѹе дѣлимъ по равно, каза Авдотия.

— Какво? продължително изговори Васка,—това съ приказки. Щомъ азъ ѹвѣзъ, то и парите ѹе бѫдатъ за мене, иакъ пакъ ѹе ѹвѣзъ.

Авдотия се уплаши и побѣрза да яви, че всичките пари нему ѹе бѫдатъ дадени, и той самъ ѹе се распорѣдилъ съ тѣхъ, пѣкъ и търговица, добави тя, вѣнъ отъ това ѹе възблагодари Агафия.

— Сега тръбва малко въ авансъ, пѣкъ ми кажи и нѣкой бѣлѣзи, каза Васка.

Авдотия му даде отъ своя вѣзъ десетъ рубли, които бѣше увила, заедно съ портрета на Нина, въ една кърпа.

— Ето, Василъ, портрета испросихъ отъ кухарката, а парите ѹи даде търговеца на, вземи ги!

— Това е моя работа, каза Васка, като туряше патрите въ джоба си; сега да идемъ въ стаята, тамъ ѹе разглѣдамъ портрета на момиченцето и ѹе ти повърна портрета наядълъ.

Всичките пакъ влѣзоха въ избата. Извѣстия успѣ да пѣхне въ рѣката на Агафия една книжна рубля и да ѹи пошепне, че безъ знанието на Васка търговеца ѹе ѹвѣзъ.

ПОДЛИСТНИКЪ

По югътъ, (кюшетата) и избитъ

(Продължение отъ брой 30).

— Днесъ веселъ! съ охота заговори, виждъ Марешка! И той задвижи въ вѣдъ рули.

— Гдѣ ги взе?

— Дойдохъ при сенага, гледамъ—Господаръ, азъ се обръщамъ къмъ него съ шопотъ, като че се срамувамъ ха-ха-ха! разсѣвъ се той,—казвамъ: студентъ съмъ, въ нужда съмъ, отъ два дена не съмъ ѹѣлъ и му наговорихъ какви ли не глупости

Той ме погледи, погледи дрѣхата ми — извади бумажника си, взе отъ него дѣла рубли и ми ги даде Вий“, каза ми той, „елате туха въ четвъртъкъ—азъ ѹе бѫдѫ туха, ѹе ваправя нѣщо за Васъ“ „Какъвъ дяволъ! иземѣ се високо“ иска,—намѣрихъ такъвъ глупакъ! Ще отидѫ!

Зашо пѣкъ да не отидѣшъ? възмѣ се чизмаря.

— А пѣкъ азъ, какъвъ съмъ студентъ! ѹе ме взематъ и ѹе ме испратятъ въ затвора ха-ха-ха не, Васка не е глупавъ, него нѣма да излѣжатъ.

— Какво отъ това, дай парите, дойде при него Митрена.

— На, вземи една рубла, иди та купи ракия, за куска, догдѣто ий поговоримъ за работата, и, като улари фамилиарно по рамото Агафия, той попита: е, ба-бо, каква работа има?

<p

„Търговска Банка“ едно акционерно дружество съ 250,000 лева отновенъ капиталъ. Новосъставената банка ще се занимава въ всичките банкови операции и ще организира въ единъ значителенъ размѣръ едно специално отдѣление, което ще се занимава съ продажбата на лозове отъ Българската класна лотария. Тя ще захване да действува въ едно близко бѫдѫще. При всичко, че основниятъ капиталъ е сравнително малъкъ, търговската банка има силни поддържки въ странство и освѣнъ това, тя ще влезе въ твърдъ тѣсни търговски сношения съ Пещенската унгарска комерциална банка въ Будапеща. Слѣдователно, на ново банково учрѣждение нема да липсуватъ силнитъ поддържки и една отъ главнитъ задачи на банката ще бѫде да сближи България съ западно-европейските държави въ търговско и финансийско отношение.

Първа българска стомана. Прѣди нѣколко дена при Дѣржав. практическо желѣзарско училище въ гр. Самоковъ се е направилъ опитъ за прѣвръщанието на самоковското желѣзо въ стомана. Опитът е направенъ отъ командированието при училището г. М. Харитоновъ, който недавно се е върналъ отъ Англия, кѫдѣто бѣ отишълъ да се специализира по стоманата и ножарството. Опитът е излѣзълъ твърдъ сполучливъ и ний видѣхме въ Министерството на Търговията и Земедѣлието, както парчета отъ тая първа българска стомана, тѣй сѫщо и огнила и ножчета, направени отъ нея. Стоманата не се отличава по нищо отъ най-доброкачественната английска.

По поводъ на едно запитване: По какъвъ редъ ще става налаганието на глобата, прѣвидена въ чл. 28 отъ търговския законъ, спрямо търговци, които съ отваряне на търговското си заведение, не сѫ се погрижили да си зарегистроватъ фирмитъ прѣдъ надлежния сѫдъ, М-ството на Търг. и Земедѣлието е запитало М-ството на Правосѫдието и това послѣдното е отговорило, че тая глоба, съгласно чл. 73 отъ Конституцията, може да се налага само съ присъда, а не направо отъ прѣдѣдателя на сѫда или отъ распоредителното събрание на сѫда.

(в. „Б.“)

НАУЧНИ ВѢСТИ

Важно откритие.

Въ Виена завчера се откри засрѣдающий тамъ „конгресъ на химиците“. Въ послѣдното засѣданіе Д-ръ Леонъ Лилиенфелдъ, отъ Виена, е прѣставилъ единъ опитъ, който — ако се въ-

дълго и внимателно разглежда Васка портрета на Нина и най-послѣтъ го повѣрихъ на Авдотия.

Върхъ се и Матрена, постави на триножната маса закуската и постави бутилката съ ракия. Починихъ да пийтъ.

Авдотия, като се въсполаува отъ това, прости се съ Агафия и незабѣлѣзана отъ всички, изпѣзви се изъ стаята.

X.

Сега тя действително можа да се поуспокои и отпочини у домаъ си.

Работата бѣше, както се вижда, въ опитни рѣщи оставаше само да се чака.

София Петровна толкова бѣше дѣлбоко увѣрена въ успѣхътъ отъ издирванията на Васка, щото не може да се стѣри, а се отправи у Олшини да ги обрѣдува, макаръ и съ слаба надѣжда.

Смаганата отъ тѣга Ани Николаевна първа и посрѣдникъ, като погледи въ лицето на своята гостинка, тя и улови за рѣка и и бѣро попита:

— Кажете по скоро; намѣрихте ли иѣкоя слѣда?

Струва ми се. Положително не може да кажа, и въ ми разказа единъ опитътъ человѣкъ.

Боже мой! Какво щастие! говорѣше Ани Николаевна, като цѣлуваше София Петровна.

Тя петърѣливо трѣтихъ кѣмъ стаята на мѣжа си; София Петровна и съ слѣдваща.

Петръ Сергеевичъ, обвѣтъ цѣлъ, сѣдѣше въ едно канапе. Като изслуша радостната вѣсть, той простре рѣщи кѣмъ София Петровна.

— Не намирамъ дума да Ви искашъ своята благодарностъ И той покри съ цѣлувки рѣщи на София Петровна.

Да расправи подробно, гдѣ е намѣрила такъвъ человѣкъ — София Петровна се отказа, и своята гѣбока увѣреностъ въ успѣха тя прѣдаде на Олшини.

Първата съобщението по него — е повиканъ да направи цѣлъ прѣвратъ въ свѣта. До сега албументътъ (скорбѣлата) се добиваше само отъ органически миръ. Една отъ най-труднитъ и не-посилнитъ задачи на химията е била да се създаде исклучително албуменъ който да притежава сѫщите хранителни свойства, както природния. Оказва се, че Д-ръ Лилиенфелдъ е рѣшилъ тая задача, и то по най-простъ синтетически начинъ. Съ съществанието на фенолъ и скорбело-оцѣната кислота съ фосфоро-хлоровъ окисъ, Д-ръ Лилиенфелдъ произвежда пептонъ, — вещества, което до сега се вѣрваше, че не може да бѫде произведено исклучително. Всъкъ съмѣнѣние исчезва, слѣдъ като Д-ръ Лил. е произвѣлъ опитъ си прѣдъ очитъ на конгреса, и е добилъ албуменъ (бѣлътъ), съвѣршено безразличенъ отъ естествения, както се е оказало отъ опитванието му по реактивъ процесъ.

Самия прѣцесъ на добиванието на исклучителния албуменъ билъ така простъ, успѣхътъ така сполучливъ, щото всички присъствующи почувствували, че присъствуватъ на едно отъ най-великите исторически събития. Дѣйствително, ако всичко туй е тѣй, както го прѣдаватъ, тогазъ храната на хората, мѣсото и всички други органически вещества съдѣржащи албуменъ, ще захванатъ да се фабрикуватъ въ фабрики. Това значи поевтияване на храната, това значи революциониране на живота на человѣческия родъ!

Единъ корреспондентъ въ Виена е посѣтилъ Д-ръ Лилиенфелдъ и ни дава допълнителни свѣдѣнія по новия „пептонъ“ и изобретателя му. Д-ръ Лилиенфелдъ е младъ человѣкъ на 29 год. Той е по народностъ полякъ отъ Австрия. Съвѣшилъ е по медицината въ Берлинъ, дѣто е работилъ въ физиологический институтъ на знаменития Дю Боя-Реймондъ. По него врѣме, прѣди 4 години, Д-ръ Лилиенфелдъ е билъ вече по диприятъ на своята синтеза и е добилъ иѣкои добри резултати. Едно свидѣтелство отъ самия Дю Боя-Реймондъ гласи така: „Лилиенфелдъ значително се е доближилъ до синтезата на албумена. Иѣма съмѣнѣние, че е отворилъ единъ новъ путь, който ще създаде епоха въ физиологическата химия и си е придобилъ за пъка име въ тая наука“. Но тогавашната метода на Лилиенфелда била трудна, албумена се добивалъ съ голѣма мячинотия. Слѣдъ като работилъ още 4 години, той достигналъ до една съвѣршено нова метода.

Синтезата е проста и бѣрза. Съгъстяванието става въ иѣколко минути и цѣлото количество на съставните елементи се запазва. „Фенолътъ“ се добива отъ остатките на катранътъ, при произвежданіето на камений газъ; скорбело-оцѣната киселина се добива отъ амония, слѣдователно сѫщо отъ едно вещество почти безъ стойностъ. Останава хлоро-оцѣната киселина; съгъстяванието се добива посредствоиъ фосфорически хлоро-кислородъ. Така щото новия „пептонъ“ се добива отъ иѣща, които не струватъ почти нищо и се исхвѣрлятъ отъ другите индустрии. Единъ килограмъ

Дойде Докторъ Петровъ и цѣлата вечерь прѣмихъ въ разговори за това, какъ този человѣкъ ще изтърси и гдѣ ще може да иѣмъ.

Драга София Петровна, обѣщайте му всичко, всичко, каквото той поисква, говорѣше Петръ Сергеевичъ, — само дано иѣ изидри. Дайте му пари за разноски, — не ги жалете . . .

И той иѣ молѣше да вземе отъ него пари за разноски

— Ний постѣ ще се расплатимъ, отговори София Петровна, смѣюща се, — за всичките грижи и разноски ний тогава съ Нина ще разисквамъ.

Сергей Петровичъ закри лицето си съ рѣщи и заплака, — Това е съвѣтъ неотрѣбно, каза Докторъ — пакъ перви! И Вий така сѫщо — обѣрихъ се той кѣмъ плачущата Ани Николаевна, право това е странно. Същаваш Ви радостна вѣсть, а вий плачете. Дайте, сестро, лѣвровишиеватъ вода, обѣрихъ се той кѣмъ тукъ седящата помощница, иначе всичката ношъ съ тѣхъ не ще може да спите!

— Не, азъ сега съмъ съвѣтъ здравъ, ще очаквамъ моята Нина, тя ще ме вѣскри и съживи, каза Петръ Сергеевичъ, и когато моето дѣте се иѣмъ, къликъ Ви се този денъ ще направихъ забѣлѣжителенъ, този денъ, радостенъ за мене и жена ми, не трѣба да прилича на останжливи дни.

— Това е истина, мой другарю, отговори Ани Николаевна, като го цѣлува по челото, — нека този денъ бѫде памѧтенъ за мнозина и имъ принесе щастие, както ще прѣнесе и на настъ.

— Аминъ! каза весело докторъ, — Комбинацията по какъвъ начинъ ще увѣковичи този день, ще обмислимъ послѣ и съставимъ малка програмка, а сега възьмъ и двама се нуждаемъ отъ почивка, а ний съ София Петровна — по кѫщата си.

София Петровна и докторъ се простиахъ съ Олшини и си отдохъ.

шептонъ отъ мѣсо би сторилъ около 25 лева, когато по исклучителенъ начинъ той би сторилъ само 4-5 лева. Албуменъ, колкото е потрѣбенъ, за да замѣсти мѣсото, яйцата, млѣкото и пр. хранителни вещества нуждни за единъ възрастенъ човѣкъ за денъ, ще стори само 42 ст. Изъ „Н.“

Едно посѣщеніе на яхтата „ШТАНДАРТЪ“

Яхтата на руския царь си отпътува за Севастополь въ вторникъ, на 4 т. м., въ 8 часа сутринта, а не въ недѣля, на 2 Августъ, както бѣ обявено.

Денътъ 2 Августъ бѣ за яхтата денъ за посѣщеніе. Нѣщо прѣди 3 ч. слѣдъ планинъ, когато катерътъ отнасяше българските гости, черногорски министъ г-нъ Бакичъ съ г-жа Бакичъ, се врѣщахъ отъ яхтата къмъ брѣга. На самата яхта българитъ се заварихъ съ сърбския министъ, г-нъ Новаковичъ, който, заедно съ г-жа Новаковичъ и съ синътъ си, така сѫщо бѣ дошелъ да посѣти яхтата,

Българската депутация бѣ най-многолюдната. Тя състоише отъ княжеския агентъ г. Марковъ и търговския агентъ г. Стефановъ, прѣдѣдателя на Нар. Събрание г. Д-ръ Янкуловъ, депутатъ г-нъ Папанчовъ, който случайно се намираше въ града, и мнозина отъ чиновниците на агентствата и на Екзархията, иѣкой отъ тѣхъ заедно съ семействата си.

Команданта на яхтата Баронъ Фридрихъ, има голѣмата любезнотъ да отстѫпи единъ катеръ, както за да доведе, така и да отведе гостите, да заповѣда да имъ се покажатъ всичките отъ отдѣленія на яхтата, а на иѣкой отъ гостите се поднесе и по една чаша шампанско.

Тѣкмо когато другите българе излѣзвахъ отъ яхтата, пристигна и Н. Блаженство, придруженъ отъ Н. В. П. Екзархийския протосунгъръ, Архимандритъ Неофитъ. Н. Блаженство бѣ прѣласкаво посрѣдничатъ отъ команданта и отъ свещенника на яхтата.

Още прѣди тръгванието на Н. Блаженство пристигна на яхтата руский посланикъ г. Зиновиевъ, заедно съ други членове отъ посолството.

Яхтата е иѣщо великолѣпно. Тя може да се опише само като се каже, че тя е послѣдната дума на корабостроителното изкуство: *plus ultra*.

Ето иѣкои подробноти по самата яхта Тя има водоизмѣщението 5558 топа, е 112 м. дълга, 15 30 широка. Има 24 котела отъ системата „Bejle-Yllle“. Машината ѝ има 11 600 конски сили, най-голѣмата ѝ бѣрзина е 22 вѣзели. Носи 8 скорострѣлни 47 т. т. ордия система Hotchkiss за салюти и сигнали въ врѣме на мягла.

Яхтата е била напослѣдъкъ поправена почти на ново. Тя е исцѣло отъ стомана. Има 3 мачти. Раздѣлена е на 5 компартамента. Снабдена е съ осемъ голѣми спасителни ладии, 4 парни катери — 12 метра дълги. — На прѣдната страница е запазена променада за Царя, Царицата и

Но врѣмето си течеше: Декември бѣше вече на двора, а работата не се движеше напарадѣдъ нито на шагъ . . . Прѣдъ това врѣме много пакъ Авдотия ходи при Агафия да узнае иѣщо за Васка, иѣ всѣки путь получаваше единъ и сѫщъ отговоръ.

— Като взе отъ тебе паритъ и се изгуби; ходихъ по всичките тукъ кръчми, тѣрсихъ го, иѣ никждѣ го иѣма, да ли не се е уловилъ въ иѣкой каманъ и не седи ли на топличко място? Знай, той е годенъ на всичко . . . казваше Агафия.

Като слушаше всичките тѣзи неутѣшителни прѣдположения, София Петровна дохаждаше въ отчаяние и съвѣршено падаше духомъ! Единствениятъ человѣкъ, който можеше да иѣ бѫде полезенъ, се изгуби безъ вѣсть. Нейното нестроение се прѣдаваше и на Олшини. Петръ Сергеевичъ почина да тѣхи повече, отколкото напрѣдъ, той избѣгваше даже и срѣщите съ София Петровна, избѣгваш всѣкакви разговори съ нея отъ страхъ да не се леши и отъ най слабата макаръ надѣжда. Всички въ кѫщи ст҃иха прѣдизливо, шептиха помежду си, като че ли имаше иѣкой тежко боленъ. Ани Николаевна гледаше мѣжа си въ очите и се стараеше да прѣдугажда и най-малкитъ му желания. Макаръ той и да можеше вече да излиза изъ кѫщата си, иѣ той прѣдочиташе да стои у дома и да не излиза изъ стаята си. Той не обичаше кой да е влизъ въ стаята му, затова и Ани Николаевна го виждаше само на чай, закуска и обѣдъ.

София Петровна съвѣтъ се измѣчи и постърни, иѣ желанието ѿ да издири момиченцето не иѣ остави. Тя рѣши да си почине и отново да се заеме да го тѣри. Тя врѣше въ намѣреніе да прѣнесе това въ Виборгската страна, иѣ прѣди да стори това, тя за послѣдненитъ се отправи при Агафия. Часътъ бѣше четири, когато Авдотия, наскоро като обѣда, отиде въ Петербургската страна.

(Слѣдва)

вдовсвующата Царица. Горъб е кабината на команда---Царските апартаменти са расположени подъ главният мостъ. Тък се състои отъ редъ салони, спални и тоалетни кабинети, богато мобилирани. Стаята на царицата е покрита съ мешавина отъ Кордова; надъ лъглото---балдахинъ вътъ синя коприна, на земята единъ богатъ персийски килимъ. Въ всѣка тоалетна стая е при способено да тече студена, топла и прѣцедена морска вода за бани.---Освѣнъ царските апартаменти има и редъ кабини, богато украсени, за великитѣ князе и княгини.---Горъб се намиратъ вътъски стаи---за дѣцата на Царя, а сѫщо и кабинитѣ на офицеритѣ.

Кухнитѣ са расположени между двата комина на яхтата. По назадъ са складовете за въглища и провизии---Хиляди електрически лампи обливатъ въ свѣтлина всичките стаи и коридори, и променадата. На яхтата има повече отъ 36 километра електрически жици. Три динамомотори, които се замѣщаватъ въ случай на нужда отъ двѣ батерии аккумулятори, доставятъ нуждниятъ токъ за освѣтлението и за провѣтряването.---Единъ специаленъ резервуаръ съдържа 154 тона прѣсна вода; а нѣколко усъвършенствани сглѣстители могатъ да доставятъ до 70 тонна вода на денъ.

Яхтата е построена въ 1896 г. въ Копенхагенъ. Сега е снабдена съ двѣ нови машини, тройно-ексансиви, които ѝ даватъ горѣкананата сила и бѣзина, „Штандартъ“ е безъ съмнѣние най-хубавата яхта до сега построена. Тя е стоила повече отъ 9.000.000 лева.

Екипажа се състои отъ 383 моряци, 19 офицери и единъ свещеникъ. Командантъ е Фридрихъ, а неговъ помощникъ---брегадний капитанъ князъ Вязевски.

Яхтата бѣ пусната котва въ Босфора, прѣдъ Кабаташъ.

Н.

Отдѣление за Класната Лотария при
Търговската банка, София.

ПОДКОЛЕКТОРИ

които, по много износни условия желаятъ да се занимаватъ съ прѣпродаванието на лозове отъ гарантираната отъ Българското княжество

КЛАСНА ЛОТАРИЯ

на гр. София, да се отнесатъ да

ТЪРГОВСКАТА БАНКА ВЪ СОФИЯ.

1—5

ОБЯВЛЕНИЕ

Съобщавамъ, че издадениятъ отъ менъ записъ на Данчо Геновъ отъ с. Пордимъ прѣзъ 1895 г. на суммата 200 лева съ подпись А. Ив. Мускуровъ, на комуто положителната дата и падежа не помни, не ми е признатъ, понеже той е безпариченъ и като тъкътъ отказвамъ да го исплатя както на сѫщия — Геновъ, така и на друго трето лице.

1—2

А. Ив. Мускуровъ

Плѣвенъ, 28 Августъ 1898 год.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЕ ПРИСТАВИ.

№ 8402

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстнитѣ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ, а именно:

1) Къща въ с. Д. Дѣбникъ съ дворъ селище отъ 1500 кв. м. покрита съ кермиди оцѣнена за 140 лева.

2) Нива „Ванчовъ геранъ“ 10 дек. за 80 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Крѣстю Тинковъ отъ Дол. Дѣбникъ не е заложенъ продава се по възискането на Стефанъ димитровъ отъ сѫщ. село за 270 лева 50 ст. лихвите и разносите по исполнителни листъ № 3628 на Плѣвенски Окол. Мировий Съдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцелариата ми. гр. Плѣвенъ, 20 Августъ 1898 год.

Дѣло № 8/95 г.

п. Съдебенъ Приставъ: К. Пунжевъ 2—165—2

№ 6312

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстнитѣ

вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една двуетажна къща въ гр. Плѣвенъ въ IV кварталъ отъ камъкъ, кирпичъ и дървенъ материалъ покрита съ керемиди, дължина 12 метра, ширина 10 и височина 5 метра, на два етажа, б отдаления съ дворъ 2 декара оцѣнена за 950 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на покойния Хицо Т. Дачовъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се согласно протоголното опредѣление на Плѣвъ. Окръж. Съдъ отъ 24 юни 1896 год. въ полза на сѫщия слѣдници.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцелариата ми.

гр. Плѣвенъ, 20 Августъ 1898 год.

Дѣло № 705, 98 год.

Съдеб. Приставъ: Ив. А. Гѣрковъ 2—164—2

№ 4119

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстнитѣ вѣстникъ“ ще продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ Згалювското землище а именно:

1) Нива 3 дек. 5 ара, мѣстностъ „Подъ село“ оцѣнена за 30 лева.

2) Нива 5 дек. сѫщата мѣстностъ оцѣнена 50 л.

3) Нива, 3 дек. мѣстностъ „подъ пордимъ“ оцѣнена 30 лева.

4) Нива 3 дек. 8 ара мѣстностъ „на Локвата“ оцѣнена за 30 л.

Горниятъ имотъ принадлежи на Маринъ Мековъ отъ с. Згалювецъ не са заложени продава се по възискането на Хазната за 143 л. 47 ст. закъснѣлъ данъкъ и разносите по исполнителни листъ № 2108 на Плѣвенски Окол. Мир. Съдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцелариата ми.

гр. Плѣвенъ, 20 Августъ 1898 год.

пом. сѫд. Приставъ: И. Д. Въловъ. 2—2

№ 4670

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстнитѣ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ гр. Плѣвенъ, а именно:

1) Една къща V кварталъ подъ № 2172 съ дворъ 380 кв. метра, оцѣнена за 500 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Дунчо Ивановъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по възискането на Хазната за 262 л. 82 ст. по исполнителни листъ № 1567 на Плѣвъ. гр. мировий сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцелариата ми.

гр. Плѣвенъ 26 Юни 1898 год.

Дѣло № 331/97 г. сѫдеб. приставъ: Ив. А. Гѣрковъ.

№ 6200

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстнитѣ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ Щурстенишкото землище а именно:

1) Нива „Изърбашкия геранъ“ отъ 8 дек. 7 ара оцѣнена за 130 лв.

Горниятъ имотъ принадлежи на Данчо Ивановъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по възискането на Хазната за 262 л. 82 ст. по исполнителни листъ № 1567 на Плѣвъ. гр. мировий сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцелариата ми.

гр. Плѣвенъ 26 Августъ 1898 год.

Дѣло № 331/97 г. сѫдеб. приставъ: Ив. А. Гѣрковъ.

№ 6201

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстнитѣ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ Щурстенишкото землище а именно:

1) Нива „Изърбашкия геранъ“ отъ 8 дек. 7 ара оцѣнена за 130 лв.

Горниятъ имотъ принадлежи на Данчо Ивановъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по възискането на Хазната за 262 л. 82 ст. по исполнителни листъ № 1567 на Плѣвъ. гр. мировий сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцелариата ми.

гр. Плѣвенъ 26 Августъ 1898 год.

Дѣло № 331/97 г. сѫдеб. приставъ: Ив. А. Гѣрковъ.

№ 6202

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстнитѣ вѣстникъ“ ще продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ, а именно:

1) Нива „Савчова локва“ отъ 4 дек. 1 арп. оцѣнена за 62 лв.

Горниятъ имотъ принадлежи на Киро Анчовъ отъ с. Трѣстеникъ не е заложенъ продава се по възискането на „ХАЗНАТА“ за 15 л. 50 ст. лихвите и разносите по исполнителни листъ № 3051 на Плѣвенски Окол. Мир. Съдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцелариата ми.

гр. Плѣвенъ 20 Августъ 1898 г. Дѣло № 1036/97 г.

пом. сѫд. Приставъ: К. Пунжевъ. 2—2

№ 4035

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстнитѣ вѣстникъ“ ще продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ а именно:

1) Лозе отъ 4 дек. въ Ралевското землище мѣстностъ „Ориничето“ оцѣнено 74 лв.

Горниятъ имотъ принадлежи на Илия Минковъ отъ с. Згалювецъ не е заложенъ продава се по възискането на Хазната за 74 л. 12 ст. закъснѣлъ данъкъ и разносите по исполнителни листъ № 2130 на Плѣвенски Окол. Мир. Съдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцелариата ми.

гр. Плѣвенъ 20 Августъ 1898 г.

пом. сѫд. Приставъ: П. Д. Въловъ. 2—2

№ 6475

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстнитѣ вѣстникъ“ ще продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ а именно:

1) Една къща въ гр. Плѣвенъ III кварталъ отъ камъкъ, кирпичъ, плѣтъ и дървенъ материалъ покрита съ кирмиди, дължина 13, ширена 7 1/2 и височина